

31. 5. 2026–7. 6. 2026 * LVI * 2353

ŽUPNIJSKI LIST STOLNE ŽUPNIJE

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

SVETA TROJICA

»Vzemi nas za svojo lastnino!« Kaj je večja krivičnost: Odgovoriti na grobst z grobstjo ali odgovoriti na Očetov objem s prezirom in na Njegovo usmiljenje z ravnodušnostjo? Vedno in povsod smo v objemu Svete Trojice, ko molimo, delamo, trpimo ali se zabavamo, celo ko grešimo. Sledove vseh treh Božjih oseb odkrivamo vsepovsod, zakaj povsem nemogoče je, da bi brez nje kaj nastalo. En sam je stvarnik, Oče. Najbolj prosojno razbiramo to razodevanje njegovega Duha v Jezusovem življenju. Oče sam dela v njem, zato lahko pravi: »Moja jed je, da spolnujem voljo mojega Očeta.« Iz njega in v njem živi. Božja oblast je povsem drugačna kot človeška. Božja človeka obdarja z življenjem. Tu bomo morali precej razširiti svoje pojmovanje življenja. Če ostanemo pri navadnem človeškem izražanju, bomo videli le svoje bivanje v telesu med spočetjem in smrtjo. Božji pogled na življenje je neskončno širši. **Božja lastnina smo** – Božji zakon pravičnosti vlada nad nami – naj hočemo ali ne. Resnici in vesti se človek ne

more izmakniti. Zato je treba vest oblikovati, resnico pa iskati. **Božji odrešenci smo**. Njegova milost, zaslužena na križu s krvjo Sina, ki nas je odkupila iz ujetosti v greh in smrt, je pripravljena in nas čaka, da nas odreši. Je pa treba odpreti, nastaviti srce, jo vsrkati. **Božji otroci smo**, zanj posvečeni, z njegovim Duhom zaznamovani – odprta nam je pot v Njegovo svetlobo. Je pa treba na to pot kreniti in hoditi. Tri osebe in njihovi trije darovi, pa en sam Bog, eno samo življenje. Za nas tu postane odločilno in usodno razločevanje med védenjem in zavedanjem. Vse to lahko vem, znam povedati, tudi v veroizpovedi pri maši. Do tu je to katekizem. V zavedanje preide, ko mi postaneta ljubi resnica in čista vest, ko mi je svet križ in Gospod na njem in Njegova daritev in ko ne štejem korakov in del, da bi vera v meni rasla, ampak s pogumom in zaupanjem hodim z njo in v njej. Tudi povelicanje sodi k temu pojmu življenja, vsa njegova večnost. In to je odrešeni človek. In Božja slava.

Anton Slabe

DOKUMENTI DRUGEGA VATIKANSKEGA KONCILIA –

II. konstitucija o svetem bogoslužju *Sacrosanctum Concilium*.

1. Bogoslužje v skrivnosti Cerkve – iz katehez papeža Leona XIV.

Pri pripravi konstitucije o svetem bogoslužju *Sacrosanctum Concilium* (SC), prvem dokumentu, ki ga je objavil Drugi vatikanski koncil, so koncilski očetje želeli poleg reforme obredov Cerkev usmeriti k razmišljanju in poglobljanju tiste žive vezi, ki jo oblikuje in združuje: to je Kristusova skrivnost. Bogoslužje namreč seže v samo srce te skrivnosti: je hkrati prostor, čas in kontekst, v katerih Cerkev od Kristusa prejema svoje lastno življenje. V liturgiji »se izvršuje delo našega odrešenja« (SC, 2), ki iz nas naredi izvoljeni rod, kraljevsko duhovništvo, svet narod, ljudstvo, ki si ga je Bog prisvojil.

Kot je pokazala trojna prenova – svetopisemska, patristična in liturgična –, ki je zaznamovala Cerkev v 20. stoletju, je skrivnost, ki jo obravnavamo, odrešnjiški načrt Boga, ki je bil od večnosti zakrit in se je razodel v Kristusu. To je velikonočni dogodek, Kristusovo trpljenje, smrt, vstajenje in poveličanje, ki je prav v bogoslužju postal zakramentalno prisoten, tako da smo vsakič, ko se pridružimo ljudstvu, zbranim »v njegovem imenu«, potopljeni v to skrivnost.

Kristus sam je notranje načelo skrivnosti Cerkve, svetega Božjega ljudstva, ki je rojeno iz njegove prebodene strani na križu. V svetem bogoslužju še naprej deluje z močjo svojega Duha. Posvečuje in združuje Cerkev, svojo nevesto, s svojo daritvijo Očetu. Izvršuje svoje popolnoma edinstveno duhovništvo, On, ki je navzoč v oznanjeni Besedi, v zakramentih, v duhovnikih, ki obhajajo, v zbrani skupnosti in v najvišji meri v evharistiji (prim. SC, 7). Tako Cerkev, ko obhaja

evharistijo, »prejme Gospodovo Telo in postane to, kar prejme«: postane Kristusovo Telo, »Božje bivališče v Duhu«. To je »delo našega odrešenja«, ki nas upodablja po Kristusu in nas izgrajuje v občestvu.

V svetem bogoslužju se to občestvo uresničuje »po obredih in molitvah« (SC, 48). Ritualnost Cerkve izraža njeno vero in hkrati oblikuje cerkveno identiteto: oznanjena Beseda, obhajanje zakramentov, geste, tišina, prostor – vse to predstavlja in oblikuje ljudstvo, ki ga je sklical Oče, Kristusovo Telo, svetišče Svetega Duha. Vsako obhajanje tako postane prava epifanija Cerkve v molitvi.

Če je bogoslužje v službi Kristusove skrivnosti, razumemo, zakaj se je opredelilo kot »vrhunec, h kateremu teži delovanje Cerkve, in hkrati vir, iz katerega izvira vsa njena moč« (SC, 10). Res je, da delovanje Cerkve ni omejeno le na bogoslužje, vendar je vsako njeno delovanje (pridiganje, služenje ubogim, spremljanje človeških realnosti) usmerjeno v ta »vrhunec«. Po drugi strani pa bogoslužje podpira vernike, da so prek oznanjevanja Besede, obhajanja zakramentov in

skupne molitve okrepljeni, opogumljeni in prenovljeni v svoji zavzetosti vere in svojem poslanstvu.

To pa pomeni, da se mora bogoslužje konkretno uresničevati v vsakdanjem življenju, da se obhajanje liturgije spremeni v življenje in zahteva zvesti obstoj, ki zmore konkretizirati to, kar je bilo doživeto v obhajanju bogoslužja: na ta način naše življenje postane »živa, sveta in Bogu všečna žrtev«, ki uresniči naše »duhovno bogoslužje«.

Na ta način »bogoslužje vsak dan vgrajuje tiste, ki so v Cerkvi, kot sveti tempelj v Gospodu« (SC, 2), in oblikuje skupnost, ki je odprta in gostoljubna za vse. V njej namreč prebiva Sveti Duh, nas uvaja v Kristusovo življenje, nas oblikuje kot njegovo Telo in v vseh svojih razsežnostih predstavlja znamenje enosti vsega človeštva v Kristusu. Zato dopustimo, da nas obredi, simboli, geste, zlasti pa živa Kristusova prisotnost v bogoslužju, notranje oblikujejo.

BITI ODPRT ZA DELOVANJE SVETEGA DUHA

- iz nadškofove pridige na binkošti

K čemu nas vabi razmišljanje, ki nam ga v Božji besedi na binkoštni praznik ponuja Cerkev? Najprej je to velika hvaležnost za skrivnost Cerkve kot take. Binkošti so namreč rojstni dan Cerkve, in sicer Katoliške Cerkve. Ne neke jeruzalemske kraljeve cerkve. Cerkev je od samega začetka vesoljna, ki govori vse jezike in oznanja.

Na binkoštni dan, ko je nastala Cerkev, so bili različni narodi, ki pa so se razumeli med seboj. To je delo Svetega Duha. Svetega Duha, ki ne izniči različnosti, ampak različnost povezuje in ustvarja novo bogastvo Cerkve, ki Jezusovo besedo in oznanilo evangelija nese do skrajnih meja zemlje. In zato so se v dvorani zadnje večerje ob binkoštnem dogodku pojavili plameni. Vsak je bil deležen Božjega duha v svoji drugačnosti in v tej drugačnosti je bil pod vodstvom Svetega Duha oznanjevalec do konca zemlje.

Apostoli so dobili naročilo: pojdite. Tudi mi bomo na koncu te svete daritve slišali: pojdite. Ta isti pojdite, ki ga je Jezus rekel učencem, naj gredo po

vsem svetu in oznanjajo evangelij, velja za nas. Pojdite v miru namreč ne pomeni: sedaj ste pa prosti, ampak pojdite in oznanjujte. Vaše življenje naj prinaša vsakomur, ki ga boste srečali, sporočilo evangelija. Ne v mnogih besedah, ampak v vašem življenju, dejanjih, načinu srečevanja ljudi. To pomeni evangelizacija z življenjem. In naj nam Marija, ki je bila skupaj z učenci v dvorani zadnje večerje deležna svetega Duha in postala na poseben način rodovitna v skupnosti Cerkve, izprosi, da bi bili zares odprti za delovanje Duha, da bi ga poslušali v svojih vsakdanjih odločitvah in na ta način tudi mi postali rodovitni za evangelij v tem svetu.

DOGODKI PRED NAMI

- **V četrtek, 4. 6.,** na praznik Svetega rešnjega telesa in krvi, bodo svete maše po prazničnem redu, torej tudi ob 16.00. Slovesno sveto mašo s procesijo po stolnici ob 18.30 bo vodil gospod nadškof. Lepo vabljeni!
- **V petek, 5. 6.,** bo gospod nuncij zvečer ob 18.30 daroval sveto mašo za viteze suverena malteškega reda.
- **V nedeljo, 7. 6.,** bo v stolnici zvečer po maši ob 19.30 koncert duhovniškega okteta Oremus. Lepo vabljeni!
- **V petek, 12. 6.,** bo v stolnici ob 16.00 sveta maša in po njej srečanje za bolnike in starejše. Maševal bo bolniški župnik dr. Anže Cunk in med mašo podelil zakrament bolniškega maziljenja. Po maši bo druženje na proštovem vrtu. Lepo vabljeni, zlasti tisti obiskovalci stolnice, ki ne zmorete več redno prihajati k mašam.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 31. 5.: SVETA TROJICA**
- **Ponedeljek, 1. 6.:** sv. Justin, mučenec
- **Torek, 2. 6.:** sv. Marcellin in Peter, mučenca
- **Sreda, 3. 6.:** sv. Karel Lwanga in ugandski mučenci
- **Četrtek, 4. 6.: SV. REŠNJE TELO IN SV. REŠNJA KRI, telovo**
- **Petek, 5. 6.:** sv. Bonifacij, škof, mučenec
- **Sobota, 6. 6.:** sv. Norbert, škof, redovni ustanovitelj
- **Nedelja, 7. 6.: 10. nedelja med letom**

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH, PRVIH PETKIH IN OB NEKATERIH PRAZNIKIH: tudi ob 16.00

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

VSAK DAN: 8.30 in 18.00: rožni venec

NEDELJA: 15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

PRVI ČETRTEK: po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

PRVI PETEK: 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim
15.00: ura Božjega usmiljenja

PRVA SOBOTA: 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.

Odgovarja: Roman Starc, župnik.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354

Informacije dobite tudi
na spletnem naslovu:
<https://stolnica.si>